ANUL III. — Nr. 845. O SINGURĂ EDIȚIE LUNI, 3 IUNIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

În București la casa Administrației
Din Județe și Străinătate prin mandate poștale
Un an în țară 30 lei ; în străinătate 50
Șese luni » 15 » » 25
Trei luni » 8 » » 13

Un numĕr în Streinătate 15 bani

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . — lei »
» » » II . . . . . . 3. lei »
Inserțiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

SAPTAMANA
INCĂ O NEDREPTATE
DIN BUCOVINA
Scandalul de la Cameră
DOBROGEA
VIAȚA LITERARĂ
Impresii din Serbia
DARURĬ
Un basm pentru Domnișoare
MORȚII ȘI VII

București, 2 Iunie 1891

SEPTAMANA

Turcia nu dă mult de lucru presei în acest timp; dar orĭ de câte orĭ ne silește să vorbim de ea, trebue să fie în joc ce-va bandițĭ.

Așa de astă-dată. Povestea e aceeașĭ. Aŭ ajuns lucrurile acolo, în cât când se rostește cuvîntul Turcia, imediat și fără de voie cine-va se gîndește la bandițĭ, la arnăuțĭ, la bașĭbuzucĭ.

Toată lumea cunoaște atacarea trenuluĭ de la Cerkeskioi, în apropiere de Constantinopol. Se știe că lucrurile s'aŭ petrecut aproape în liniște și că n'a fost de cât un singur călător rănit.

Neapărat, reporteriĭ aŭ exploatat incidentul acesta în toate sensurile. Aŭ publicat până și biografia șefuluĭ bandeĭ, Atanasie saŭ Tașo; iar un bancher ovreiŭ din Viena a profitat de ocazie pentru a inventa pe socoteala Românieĭ o aventură asemenea celeĭ de la Cerkeskioi.

Bietul bancher! nu știa că la noi țeraniĭ mor de foame, dar nu se apucă să atace trenurile; și că în schimb, direcția căilor ferate poartă grijă ca viața călĕtorilor să atârne de un fir de pĕr.

In sfîrșit, amănuntele hoțieĭ de la Cerkeskioi sunt de puțină importanță. Principalul este cauza banditismuluĭ în imperiul Otoman, și aceasta ușor se poate afla.

Banditismul turcesc se datorește în primul rînd indolențeĭ și abuzurilor desfrînateĭ administrațiunĭ, care, pe de oparte despoae populația aruncând'o pradă mizerieĭ, iar pe de altă parte, nu se interesează de siguranța publică.

In genere, organizația Statuluĭ Otoman este azĭ aproape aceeașĭ ca în vremurile cele maĭ vechĭ și armonisează perfect cu toate cele-l'alte împregiurărĭ, carĭ vor provoca dispariția luĭ dintre statele europene.

Hoția de la Cerkeskior nu e cea din urmă, după cum n'a fost cea dintâiŭ.

*

Cine maĭ păstra vr'o umbră de credință în misiunea divină a Monarhieĭ, a trebuit s'o piardă acum, când faimosul proces al joculuĭ de *baccara*, care s'a judecat la Londra, a desvăluit rolul jucat de prințul de Walles, moștenitorul coroaneĭ britanice, în această afacere necurată.

Se știe că lordul Gordon-Cumming a dat în judecată pentru calomnie pe aceĭ carĭ l-aŭ acuzat că n'a jucat cinstit.

In cursul desbaterilor acestuĭ proces, s'aŭ dat pe față lucrurĭ scârboase și poporul englez a inceput să se alarmeze de traiul moștenitoruluĭ Coroaneĭ, iar protestările ce se ridică în presă și în opinia publică daŭ mult de gândit sferelor înalte.

Cartoforul acuzat de joc necinstit era prietenul intim al prințuluĭ de Wales, iar jocul se făcea într'un local dintre cele maĭ rĕŭ reputate.

Frumoasă perspectivă pentru viitoriĭ supușĭ aĭ Regeluĭ Britanieĭ.

*

O chestiune care preocupă de cât-va timp foarte mult presa europeană, este aceea a relațiilor dintre Anglia și tripla alianță.

Intrebarea, căreia îĭ se caută un respuns, e aceasta: Anglia face saŭ nu cauză comună cu puterile carĭ formează tripla alianță? Și întrebarea aceasta, care a maĭ fost discutată și altă dată, a revenit pe tapet acum, când e vorba de o nouă vizită a luĭ Wilhelm II la Londra și când ziarele engleze vorbesc despre Impăratul Germanieĭ într'un ton maĭ mult de cât măgulitor.

S'aŭ pus în circulație o mulțime de poveștĭ și anecdote maĭ mult saŭ maĭ puțin verosimile asupra unor tratative vechĭ între Italia și Anglia.

Uniĭ susțin că între aceste două puterĭ s'a stabilit o înțelegere încă de pe când contele Robilant era ministru de externe al Italieĭ și că această înțelegere are în vedere numaĭ cazul când cine-va ar încerca să zdruncine actuala situație a basinuluĭ Mediteraneĭ. In acest caz, Anglia ar trebui să intervină în folosul Italieĭ.

Orĭ cum ar fi lucrurile în adevĕr, ceea-ce reiese din toate aceste versiunĭ este că toate puterile Europeĭ se tem de rĕzboiŭ și fac tot posibilul pentru a'l evita.

Diplomația, care a dat atâtea dovezĭ de șiretenie, împerechiând capra cu varza și lupul cu oaea, maĭ are de făcut o minune: să atragă în așa zisa ligă a păceĭ pe Franța și pe Rusia și atuncĭ pacea va fi asigurată.

Până la această înălțime însă, nicĭ Bismarck, dacă ar întineri chiar și ar veni din noŭ la cârmă, nu s'ar putea ridica.

*

Sĕptămâna s'a încheiat cu un mare scandal parlamentar.

D. V. G. Morțun, energicul și curagiosul deputat de Roman, și-a desvoltat interpelarea privitoare la domeniul Coroaneĭ.

Precum toată lumea se aștepta, mumiile de la guvern n'aŭ respuns. In locul lor, D. Alexandru Lahovary s'a agățat de liberalĭ și a deplasat chestiunea.

Nu putem inzista azĭ maĭ mult, dar vom reveni pe larg în numĕrul de mâine.

Neagu.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu cel 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezămîntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Scandalul de la Cameră

Iată în rezumat cele petrecute ierĭ la Cameră cu prilejul interpelăreĭ D-luĭ V. G. Morțun:

D. Morțun luând cuvîntul a zis că interpelarea sa are două scopurĭ: acela de a arĕta care era programul politic al actualilor guvernanțĭ când se aflaŭ în opoziție și de a încerca să vadă cum se contrazic D-lor azĭ, când sunt la putere.

D-sa a citat decĭ din ziarul *România* părțile cele maĭ caracteristice și maĭ violente în contra domeniuluĭ Coroaneĭ; a citit declarația solemnă a partiduluĭ liberal-conservator de a lupta pentru reluarea apanagiuluĭ, precum și blestemele pe carĭ acest partid le arunca guvernuluĭ liberal pentru că a violat prin acest jaf Constituția.

D-sa a încheiat întrebând pe guvern ce cugetă să facă față cu această solemnă declarație.

Spre marea indignare a oamenilor independențĭ, Generalul Florescu, în loc să respundă cuviincios, a declarat că contestă unuĭ deputat dreptul de a'l interpela asupra unor fapte anterioare afăreĭ sale la putere, și că nu se crede dator să respundă.

Bĕtrânul neruşinat și ramolit, a cutezat chiar să insulte în mod nedemn pe valorosul deputat de Roman.

Imediat după această impertinență, mameluciĭ din majoritate aŭ cerut închiderea discuțieĭ.

D. G. Morțun de la Iașĭ a combătut închiderea. Atuncĭ a luat cuvîntul D. Alex. Lahovary, și, lăsând de o parte pe interpelator, s'a agățat de liberalĭ.

Discuția s'a închis.

D. V. G. Morțun, în chestie personală, a veștejit purtarea primuluĭ ministru; dar a fost prea blând. Aceasta o regretăm.

Vom publica într'un numĕr apropiat toată desbaterea asupra acesteĭ arzătoare chestiunĭ.

Argus

DARURĬ

Ministerul Instrucțiuneĭ publice, mulțumește, prin *Monitorul oficial* de la 21 Maĭ, maĭ multor persoane care prin ofrandele ce aŭ bine-voit a face în *folosul* școalelor din țară, persoane între care vedem figurînd și pe D. I. Kalinderu, administratorul „Domeniuluĭ Coroaneĭ."

Iacă ce ofrande s'aŭ făcut.

D-nu G. M. Xanto, un loc în întindere de o jumĕtate hectar.

D-nu T. Burada, opera d-sale „Cercetărĭ despre școalele românești din Turcia."

D-nu D. P. Condurățeanu, una mie leĭ.

D-nu I. Iliescu, una mie leĭ pentru construirea unuĭ local de școală.

D-nu Teod. Grumăzescu, diferite ofrande în sumă de 235 leĭ.

D-nu C. Condopulo, un orologiŭ de părete.

Preotul Petre Mânescu, a oferit gratis pe timp de 6 anĭ casele sale pentru școală.

D-nu Costache N. Lache, un orologiŭ de părete.

Este vĕzut că aceste darurĭ sunt folositoare școalelor, după cum arată în mulțumirile sale Ministeriul.

Dar, maĭ sunt șĭ alțĭ donatorĭ, nu de lucrurĭ *folositoare* ci de *fleacurĭ*, și acești donatorĭ sunt: D-nu Colonel G. Măldărescu, care a dat o hartă a Europeĭ și portretele Majestăților Lor Regele și Regina.

D-nu I. Mănescu, o sabie ungurească de pe la finele secoluluĭ al XVII-lea.

Iar D-niĭ Const. Paloșanu și I. Kalinderu, numaĭ câte un portret al MM. LL. Regele și Regina.

De ce folos pot fi pentru școale portretele Majestăților Lor, pentru ca D. Ministru al instrucțiuneĭ publice să se creadă dator a face mulțumirĭ publice, celor carĭ aŭ dăruit aceste portrete?

Dacă era cine-va care ar fi trebuit să aducă mulțumirĭ publice D-lor Const. Poloșanu și Ioan Kalindero, nu poate fi ministrul școalelor, ci numaĭ Majestățile Lor, pe care acești ferventĭ adoratorĭ aĭ *Tronuluĭ*, caută să le facă populare.

In cea ce privește pe D. I. Kalinderu în special, D-sa în maĭ multe rândurĭ a fost darnic cu școalele, oferindu-le portretele Regeluĭ și Regineĭ.

In această privință D-sa este un recidivist incorijibil. Il recomandăm doctoruluĭ Lombroso, cunoscut antropologist italian.

Incă o nedreptate

Până la înființarea școaleĭ normale de institutorĭ, această ramură a corpuluĭ didactic, se recruta după modul cum prevedea legea Instrucțiuneĭ publice din 1864, care e încă în vigoare. De la înființarea acesteĭ școlĭ, însă, D-niĭ miniștri aŭ început a nesocoti această lege în ceea ce privește recrutarea institutorilor, nepublicând concurs pentru catedrele vacante, ci rezervându-le pentru normaliștĭ! D-l Rosetti, fostul ministru al Instrucțiuneĭ, a și numit institutorĭ cu titlul provizoriŭ pe eleviĭ ce aŭ absolvit școala normală anul trecut. D-l Maiorescu, succesorul D-luĭ Rosetti, voia la început să urmeze aceașĭ tactică în această privință, dar în cele din urmă fiind interpelat în Cameră de către D-l Teodorescu, actualul ministru de Instrucțiune, pe atuncĭ deputat, a fost nevoit să publice concurs pentru catedrele vacante, așa cum zicea legea Instrucțiuneĭ.

Ce se întâmplă însă? D-l Teodorescu, actualul ministru și fost deputat, scoate acum din concurs catedrele pentru care D-l Maiorescu publicase concurs! Care e motivul că D-l Teodorescu strică acum ceea ce D-sa silise pe D-l Maiorescu să facă? Motivul e iarășĭ școala normală de institutorĭ, căcĭ așa zice *Monitorul Oficial* Nr. 42 din 27 curent!

Apoĭ bine, D-lor miniștri, dacă voițĭ institutorĭ din școalele normale, cu alte cuvinte dacă voițĭ reforme, apoĭ facețĭ acele reforme așa cum trebuesc făcute, iar nu așa cum vĕ convine! Dacă nu voițĭ să avețĭ *ca institutorĭ provizoriĭ* absolvențĭ a 4 clase gimnaziale, atuncĭ pentru ce vĕ servițĭ de dânșiĭ *la suplinirĭ*? Luându-le dreptul de a deveni institutorĭ provizorĭ (și aceasta nu o puteți face D-voastră printr'o simplă dispozițiune ministerială, ci printr'o lege nouĕ și încă și atuncĭ cu cântec) dacă le luațĭ acest drept zic, atuncĭ numaĭ avețĭ dreptul să-l întrebuințațĭ nicĭ într'un fel în această branșă! Vĕ trebuesc catedre suplinite? Suplinițĭ-le cu normaliștiĭ D-voastră, dar nu înșelațĭ tineretul, nu le stricațĭ viitorul, servindu-vĕ de dânșiĭ când e vorba de suplinire și pe urmă să le dațĭ cu piciorul! Dacă absolventul a 4 clase gimnaziale este incapabil să conducă o școală, atuncĭ el este incapabil și ca suplinitor și ca provizoriŭ! Orĭ, numaĭ atuncĭ el nu este apt, numaĭ atuncĭ Instrucțiunea suferă când îl plătițĭ cu 225 de leĭ pe lună, iar când îl plătițĭ cu 125 de leĭ atuncĭ toate merg strună?!!!...

A proceda în așa mod este a lovi în viitorul a sute de tinerĭ! Căcĭ, ce se fac acum atâtea tinerĭ carĭ înșelațĭ de miniștri și-aŭ întrerupt studiul intrând ca suplinitorĭ?

Ințelegeam ca D. ministru să pretindă de la suplinitorĭ nu numaĭ cunoștințele a 4 clase gimnaziale ci și cunoștințĭ pedagogice, înțelegeam zic, o călcare de lege în acest sens, dar n'o înțeleg așa cum s'a făcut. Așa cum s'a procedat, faptul nu este numaĭ o călcare de lege, dar este și un ce injust și neuman, și cu toate acestea nu s'a găsit nimenĭ care să ridice glasul și să protesteze.

Consiliul permanent de Instrucțiune cel întâĭ care trebuia să se opue la acest act injust, ilegal și neuman a tăcut chitic și a zis amin!

Dar dacă ceĭ ne interesațĭ tac, suplinitoriĭ nu vor tăcea, ci vor protesta energic; eĭ nu pot și nu trebue să remăe nesocotițĭ, pozițiunea lor trebue lămurită; și aceasta el nu o cerșesc, aceasta o pretind în virtutea drepturilor ce le dă legea instrucțiuneĭ încă în vigoare și care nu poate fi abrogată printr'o simplă diciziune ministerială.

Un suplinitor

DOBROGEA

Când ni s'a dat Dobrogea, diversele naționalitățĭ de acĭ aŭ avut de ales, dacă accept saŭ nu cetățenia română. Principiul naționalitățeĭ e un principiŭ devenit sacru pentru orĭ-ce om cult. Astă-zĭ lumina străbătând până în colțurile de pămînt cele maĭ izolate, s'a format luminișurĭ unde încolțește simțimintele de congregațiune națională.

Cel puțin în Europa, nimenĭ azĭ nu se maĭ turcește saŭ ungurește de frică șĭ aziaticiĭ europenĭ dacă voiesc să'șĭ mărească numĕrul în mod factice, alerg la mijloace subtile. —

In sênul națiuneĭ noastre române nu s'a petrecut și nu se petrece nicĭ-odată barbaria de a se fura naționalitatea cuiva. Bulgariĭ și Greciĭ din Dobrogea aŭ știut'o aceasta și despre liberalitatea noastră le dăm dovadă. Pe nimene nu am silit și pe nimene nu silim să renunțe la naționalitatea lor primind pe a noastră. Când o primesc însă renunțând la a lor, înțelegem ca orĭ-cât de meschine interese i-aŭ îndemnat la înșelăciunea simțimintelor a două națiunĭ, să aibă cel maĭ elementar respect pentru națiunea noastră.

In Dobrogea sunt o mulțime de bulgarĭ și grecĭ, carĭ aŭ primit cetățenia română, renunțând la naționalitatea lor. Greciĭ și acĭ, ca și în țară, sunt un element inteligent, de ordine și maĭ ales bunĭ cetățenĭ românĭ când aŭ primit cetățenia

română. Din nenorocire nu putem spune tot acelaşi lucru şi de Bulgarî, pentru fraţiî şi vecinii bulgarî, cărora le-am fost mai mult de cât fraţî în lupta lor de emancipare.

Cu puţine foarte puţine excepţiunî, bulgarii romanizaţî *sunt un element de nelinişte pentru această parte a ţăreî noastre.*

Pentru că nimenî nu a îndrăznit să demaşce pe aceştî văduvî temporarî de naţionalitate, de aceea mişcarea lor antinaţională nouă a luat o consistenţă îngrijitoare. Bulgariî românizaţî împreună cu ceî rĕmaşî sub naţionalitatea lor, formez numaî *comitete de rezistenţă(!?)*

Gimnaziul în Tulcea *nu poate trăi* pentru că comitetele bulgaro-române aŭ ordonat bulgarilor din Consiliele Comunal şi Judeţean din Tulcea *ca să suprime* orî-ce *subvenţie!!!* Şi gazeta *„Steaoa Dobrogeî“* a *românuluî* Baboianu C-nie, tace, asupra aceşteî chestiunî. Şi adică la ce ar da alarma? Are o misiune mult maî nobilă: aceea de a veşteji tot ce e român şi funcţionar român. Alt-fel, la ce ar maî primi subvenţia?

O persoană cu greutate din Tulcea ne afirmă cum că Licinski are o înaltă misiune: să cureţe pe bulgariî oneştî carî sunt corecţî faţă cu noî şi carî nu se asociez la planurile obscure ale comitetelor perverşilor; să jefuiască pe ceî cu dare de mână; *câte o dată simulând câte un furt şi la ceî din Comitete...*

Şi dovadă că e însărcinatul cu mărirea fonduluî *Ligeî* (să ne erte nobila liga-langa!) *dobrogene*, e faptul că pe toţî carî i-a jefuit *a ştiut cum îî chiamă*, de unde şi *când* aŭ plecat, unde şi *cu ce* aŭ plecat.

O dovadă din miele de dovezî. D-na W. cu fratele sĕŭ D. C. pleacă din Tulcea spre Constanţa. Rude şi *prietinî* din Tulcea, o povăţuise să pună juvaerurile şi baniî în aur ca turnură; câţî-va banî să păstreze în portemonaie. Licinski apare, salută. Tînărul C. scoate paralele ce avea, D-na asemenea. Licinski rîde.

— Fără ca să'mî lăsaţî legătura cu giuvaericale, nu plecaţî.

I-o dă.

— Acum *ştiŭ* că nu maî aveţî nimic. Cale bună.

Noî propunem stimatuluî Domn Blaramberg, prefectul judeţuluî Tulcea, ca să cerceteze pe toţî bulgariî carî aŭ fost *acasă la eî*. Suntem convinşî aproape că va dovedi cum că mare parte din aceste case jefuite de formă sunt gazdele ilustruluî şef al Ligeî.

Să trecem acum în Constanţa.

Aci bulgariî sunt, din fericire, maî puţin numeroşî. Elementele de ordine: greciî, turciî, tătariî şi româniî îî covîrşesc. De sigur nu va fi lipsind onorabilele lor comitete. Neputênd face tapaj şi să persecute şcoalele române, fac obrăzniciî şi necuviinţe.

Orî de câte orî e serbare naţională, aceştî onorabilî românizaţî ridic steagurî bulgare. Ne descoperim; şi noî, maî mult de cât orî-care, ne înclinăm în faţa simboluluî naţiuneî bulgare, o vecină căreia 'î-am dovedit cu fapte marî, neperitoare, dragostea noastră mare şi vecînic vie!

Nu permitem însă ca fiî Bulgarieî, carî aŭ uitat-o, carî 'şî-aŭ lepădat naţionalitatea lor pentru interese murdare, nu permitem acestor foştî fiî, rĕî fiî aî Bulgarieî, după ce aŭ primit naţionalitatea noastră, să ne insulte saŭ să comploteze în contra linişteî noastre interioare.

Dacă sunt în majoritate în consiliile judeţean şi comunal al Tulceî să persecute şcoala română? Dar aşa facem noî cu cele bulgare?

Dacă sunt cetăţenî românî, să arboreze stindarde streine, şi încă atuncî când fac parte şi din consiliile comunale şi creditele agricole?

O să aibă margine şi rĕbdarea noastră.

Du Pont-Euxin.

POVESTE

(în metru antic)

Pe văî şi codri stelele tremură.
Sfios, în casă luna 'mî alunecă.
Pătrunde 'n taină prin unghere
Fermecător luminând odaia.

Un vînt adie — geamul se clatină,
Rĕcoare dulce simt cum mĕ'mpresură.
De viî miresme — adormitoare
Sufletul meŭ voluptos se 'mbată.

Ce pace-adâncă! Plâng doar isvoarele,
In florî, sub lună, greieriî ţirie.
Din văî rĕsună stins talanga,
Tânguitor aiurit de jale.

De vremî apuse dorul mĕ'mpresură
Şi parc'aş plânge... inima'mî sângeră
Şi 'ncet, pe braţ plecându-mî fruntea,
Lacrimî ferbinţî îmî inundă faţa.

De pe Tutova.

INPRESII DIN SERBIA

III

După impresia generală ce ne-a făcut Belgradul, se înţelege, am căutat să ne dăm seamă în detaliî de tot ce conţine maî important şi maî demn de vĕzut. Şi aşa fiind, chiar în dimineaţa zileî de 26 Aprilie ne-am dus să vizităm *Fortăreţa Belgraduluî*. Aci făcurăm cunoştinţă cu ofiţerul ajutant *Porobitsch*, care cu o amabilitate rară, ne conduse în toate părţile şi ne arată în toate amĕnuntele sale tot ce era de vĕzut. Fortăreaţa care e de o mărime destul de mare se zice că datează încă din vremea Romanilor. Aci s'aŭ dat multe lupte eroice între Sêrbî şi Turcî. Astăzî fortăreaţa serveşte de cazarmă pentru întreaga infanterie din Belgrad. Tot aicî se află şi şcoala sub-ofiţerilor, arsenalul armateî, magaziile, etc. De pe marginile zidurilor se întinde de jur împrejur Dunărea cu apa eî albastră şi aspectul e din cele maî frumoase. *Zemlinul*, care aparţine Austro-Ungarieî, se distinge foarte bine privind drept înainte. Spre stânga fortăreţeî e locul aşa numit *Fântânele Române*, care nu e de cât o zidire uriaşă tot de pe timpul Romanilor, de unde îşî poartă numele şi care se întinde în profunzime fiind pusă în comunicaţie cu apa *Saveî*. Coborârea în adâncime se face cu mare greutate şi durează cel puţin o jumĕtate oră. Tot aicea se află câte-va camere mucegăioase şi infecte, carî serviră de temniţă victimelor regimuluî de teroare al luî Milan. Şi astă-zî se vede camera strîmtă şi îngustă fără aier în care a fost întemniţată energica *Ilka Marcovitsch* şi unde a şi fost strangulată. Toată lumea cunoaşte trista poveste a aceşteî nenorocite femeî, care voind să'şî rszbune bărbatul împuşcat din ordinul luî Milan, trase cu revolverul în plina biserică contra luî Milan. Numaî mulţumită prezenţeî de spirit al unuî ajutant, Regele scapă teafăr, şi *Ilka* fu arestată şi apoî strangulată în închisoare fără nicî o judecată. Sentinela care păzea în noaptea în care se întêmplase faptul a fost găsită a doua zi *împuşcată*.

Acum nu de mult s'a iscat o ceartă între Milan şi fostul sĕŭ ministru Garaşanin, în care unul altuia îşî arunca imputarea ce a asasinat pe *Ilka Marcovitsch*.

Toată dimineaţa ne-o petrecurăm vizitând fortăreaţa şi împrejurimile când ne întoarserăm în oraş strigăte de *Trăiască România!* ne însoţiră din toate părţile, La orele 3 p. m. era o întrunire la Universitate. Se înţelege că şi noî ne duserăm să luăm parte. Când intrarăm în sală salve de aplause şi strigăte: *pronunţate în româneşte* de *trăiască România!* rĕsunară din toate unghiurile săleî. Cu mare greutate se putu face tăcere. Era măreţ lucru să priveştî cu câtă dragoste şi bucurie tinerimea sêrbească căuta să rĕsplătească primirea ce le-a făcut-o Severineniî şi Româniî în genere. Nu ştiaŭ singurî cum să'şî arate maî bine recunoştinţa şi mulţumirea. După ee se făcu tăcere, studentul sêrb *George Milentyevitsch* pronunţă un discurs foarte substanţial exprimându'şî dorinţa că alianţa făcută între tinerimea română şi sêrbă să fie germenele viitoareî confederaţiî balcanice, care va putea ast-fel lupta cu mult succes contra tirانieî, orî şi de unde s'ar ivi ea. Mulţumi apoî în numele studenţilor Sêrbî, Românilor pentru graba şi simpatia ce-aŭ pus'o de a priimi studenţimea Sêrbă. Se înţelege, că rĕspunserăm studentuluî Milentajevitsch, spunând că şi vederile noastre ale Românilor sunt aceleaşî în chestia aceasta căcî numaî ast-fel se va putea rezolva în linişte *nodul gordian* ce există în Balcanî.

Se ceti apoî moţiunile carî s'aŭ votat la Severin şi studenţiî Sêrbî trimiseră treî telegrame de mulţumire: una Primaruluî din Severin, şi două Preşedinteluî asociaţieî generale a studenţilor din Iaşî şi celuî din Bucureştî.

Intrunirea se desfăcu apoî cu cântarea marşuluî luî Horia.

Iubiţiî noştri colegî Sêrbî încă din Severin învĕţaseră de la noî *Deşteaptă-te Române, Marşul luî Horia şi Cloşca* şi alte cântece româneştî şi acuma nu perdeaŭ nicî o ocazie pentru a executa toate aceste cântece; aşa că nu era o întrunire, nu era o reuniune de maî mulţî studenţî, nu era berărie, grădină de petrecere în care cântecele noastre româneştî să nu fie auzite. Şi puneaŭ atâta stăruinţă în aşî apropia cântecele în cât rĕmâneam uimiţî de atâta perseverenţă şi voinţă.

Ce să maî spun de străduinţa ce 'şî punea de a învĕţa un cuvênt, o vorbă măcar românească.

In Belgrad am găsit mulţî Sêrbî carî vorbeaŭ româneşte, şi câtă plăcere nu simţeaŭ eî când vorbeaŭ puţin româneşte! Care nu fu mirarea noastră când făcênd cunoştinţă cu un jurnalist sêrb, care vorbea puţin româneşte, vĕd că a doua zi îmî aduce un plic!? Deschid, ce să fie? o scrisoare în româneşte făcută de dânsul şi adresată mie. O transcriŭ cu propria eî ortografie cum s'a muncit el să o scrie pentru a se vedea şi maî bine *iubirea lor pentru noî*:

Domnuluî M. S.

„Şi daca am uitat se vorbesc la limba
„rumunasca, cu asta scrisôra vê mulţe-
„mesc pentru cunoscunsa cara am facut
„cu mata. Vĕ daŭ ma porola de onore,
„ce de astaz am se fac tota mea posi-
„bilita se învaţ la limba romuna ca se
„pote se me çorespondesc cu toţ fraţi
„rumuni.
„Se treasca Rumania şi la Serbia.
„Aesta scrisoare ie un suvenir de mea.“

Cu respect
Tasa Ivcovitsch, *journaliste.*

Originalul scrisoareî e la mine.

Mulţî din Miniştriî ştiŭ româneşte, însuşî *Paşicî* primul ministru vorbeşte româneşte, căcî a doua zi Vinerî 26 Aprilie fiind la dênsul am putut să mĕ conving de aceasta. Paşicî e un bărbat în vêrstă de 36—38 anî, statură mijlocie, figura foarte blândă şi dulce. Cu câtă blândeţe stătea de vorbă cu noî şi ne povestea diferite lucrurî, care de care maî importante. Cu cât entusiasm apoî nu vorbea el de noî şi de ţara noastră! „Nu voiŭ uita nicî odată—a spus în esenţă—ospitalitatea generoasă pe care România 'mî a dat'o în momentele de restrişte şi suferinţă.“ A maî discutat cu noî multe, între altele a făcut observaţia foarte judicioasă că de atâta timp de când poporul Sêrbesc şi Românesc trăesc împreună, nicî o dată nu s'a ivit între ele cel maî mic conflict. Ne despărţirăm în urmă de D-l Paşicî, ducând o impresie din cele maî plăcute.

Restul zileî de Vinerî îl întrebuinţarăm vizitând cu de-amăruntul Universitatea, Biblioteca centrală, Muzeul, etc.

Zidirea Universităţeî e grandioasă şi întrece mult pe a noastră din Iaşî.

Fie-care Facultate îşî are apartamentul sĕŭ deosebit. Laboratoriile de chimie, fizică, etc., se află de asemenea în localul Universităţeî. Laboratoriile sunt bine montate Biblioteca nu e prea bogată dar cuprinde multe cărţî de valoare. Muzeul e sărac, totuşî am admirat multe lucrurî de samă.

Cursurile se fac în limba naţională.

Am asistat la maî multe cursurî de Istorie, filosofie, etc. La fie-care curs găseam un numĕr destul de respectabil de studenţî, căcî ieî deşi iaŭ o parte mare la viaţa cetăţenească, totuşî sunt destul de serioşî şi inteligenţî pentru a nu neglija cursurile lor universitare. Studentele în mare parte sunt înscrise la litere şi filosofie, sunt însă şi la ştiinţe. De una maî cu seamă am auzit că excelează la Geologie. In genere caracterul studenţilor şi studentelor e liber, vioiŭ, entusiast şi energic. Sfîrşind vizita Universităţeî ne-am dus să ne pregătim pentru reprezentaţia teatrală, ce era să aibă loc seara anume pentru studenţî.

La orele 8 seara, când intrarăm în sală, toată lumea în aplause frenetice ne salută cu: „trăiască România!“ trăiască tinerimea Română! iar muzica întonă imnul nostru naţional.

Noî, cât puturăm, respunserăm şi noî cu „trăiască Serbia!“ trăiască tinerimea sêrbă! Serbarea aceasta continuă în care o duceam ne extenuase aproape cu totul. La acest foc continuŭ de entusiasm şi veselie simţeam de multe orî că pierdem orî-ce energie nervoasă; totuşî însăşî aceastá energie aproape stinsă îţî dădea puterî destul de marî pentru a nu remânea indiferent şi nepăsător la toate semnele de dragoste şi prietinie ce se manifestaŭ pentru ţara noastră.

Sala teatruluî era în mare majoritate plină de studenţî şi un zgomot adevĕrat studenţesc ce se pierdea în rîsetul şi bucuria generală.

Reprezentaţia a început la orele 8 jum. Se juca o operetă naţională *Zadujbina*. Teatrul din Belgrad se aseamănă mult cu cel din Bucureştî, atâta numaî că e ceva maî mic. Subiectul pieseî *Zadujbina* se apropie mult de acela al legendeî noastre *Meşterul Manole*. Şi acolo e vorba de o mănăstire ce se construieşte de un Voevod, numaî cât Meşterul nu'şî zideşte femeia, ci vine şi se plânge voevoduluî de o nedreptate mare ce s'a făcut muncitorilor sĕî de nişte principî din familia voevoduluî. Interpretarea pieseî ca executare, intonare, joc de scenă, a fost perfectă. Muzica e plăcută, poartă pecetea orientală.

Voiŭ cita dintre actorî, carî aŭ fost perfecţî, în primul rînd artistul *Ivanovicî*, apoî *Bogdan Teodosovicî*, *D-ra Negrini*, care e o artistă de valoare.

La orele 11 jum. se mântui reprezentaţia teatrală şi noî în corpore ne îndreptarăm spre casă, după ce maî întâî parcurserăm multe din străzile Belgraduluî cântând; şi aşa încheiarăm ziua de Vinerî în mijlocul sinceritătţeî sentimentelor şi al veselieî generale.

Urmează să povestesc ce s'a maî întâmplat în cele-lalte zile şi ce am maî vĕzut prin Serbia.

M. S.

Viaţa Literară

XVIII.

Subiectivismul în poezie.

Zilele trecute, în redacţia uneia din cele maî bune reviste literare din ţară, un ilustru erudit şi fermecător „causeur“, ne ţintise atenţiunea asupra următoarelor cuvinte:

— „Aşa cred şi aşa este adevĕrat: un poet subiectiv însemnează ceva pentru contimporanî, iar pentru posteritate dispare. A ne spune ce simţî şi ce cugeţî numaî tu în versurî cât de frumoase, este a'ţî manifesta o simplă concepţie personală asupra vieţeî, şi aceasta mĕ interesează puţin. Ce'mî pasă mie, de dorurile, de suferinţele, de fericirile, de i dealurile tale, poete, care'mî vorbeştî numaî de tine şi uiţî tot restul omenireî. Credeţi-mĕ: subiectivismul în poezie este partea egoistă a arteî.“

Mărturisesc că aceste cuvinte m'aŭ surprins. Cu toate acestea, iubesc şi admir mult pe aceştî eruditî, chiar atuncî când aŭ „vederî de miop“ în chestiunî de literatură şi artă. „Imî place să cred, — zice Jules Lemaitre, — că cea maî mare parte a eruditilor, aŭ, în fond, o inimă bună. Erudiţiunea este vecină cu spiritul de pietate, de generozitate, de bunătate.“ S'ar părea, în adevĕr, că tocmaî acest umanitarism larg al eruditului nostru face să vadă în poeţiî subiectivî nişte oamenî mărginiţî esclusivamente numaî în cercul personalităţeî lor. Dar adevĕrul este alt-fel.

Victor Hugo, în prefaţa volumuluî I-iŭ al „Contemplaţiunilor,“ voind să lămurească înţelesul vast al lirismuluî sĕŭ subiectiv, spune: *„Eŭ sunt voî.“* Să analizăm puţin şi clar aceste cuvinte, carî, în simplitatea lor, conţin un mare fond psichologic.

S'a susţinut adese-orî cu strĕlucite argumente poradoxale tendinţa de a se face un sistem din obiectivitatea literară. Şi s'a zis că scriitorul, în opera luî, trebue să fie impersonal. După părerea mea, obiectivismul absolut este un non-sens, o minciună, o absurditate. Este ştiut că un artist are temperamentul sĕŭ propriŭ care, în mod fatal, dă tonul principal al producerilor sale. Resfrângerea inevitabilă a acestuî temperament înlătură decî orî-ce obiectivism absolut. Aceasta se poate susţine vorbind maî ales de poezia lirică.

Un poet subiectiv ne vorbeşte despre simţirile şi cugetările luî. Dar aceste simţirî şi cugetărî nu aparţin numaî luî. In ele există un element psichic şi social de un caracter maî general, în afară de partea lor intimă care e de aproape legată cu cul poetuluî. Toţî iubim, urâm, suferim, plângem, visăm, filosofăm, râdem etc. dar numaî unul singur concretizează, sub o formă artistică, cele maî adâncî înţelesurî, culorî şi armoniî ale acestor simţiminte şi cugetărî omeneştî. Acela este poetul.

In temperamentul şi natura poetuluî este o urnă unde se păstrează simţirea şi cugetare în tot ce are maî profund, maî delicat, maî fin, maî esenţial. In simţirile şi cugetările poetuluî *este ceva care este al nostru*. Poetul care îşî cântă iubirea luî, ne cântă întru cât-va şi iubirea noastră. Cutare cititor care îţî spunea că X. este poetul sĕŭ de predilecţie, însemnează că cu acel poet are o asemănare de temperament şi de caracter. Sunt simţirî şi gândurî în noî pe care nu le cunoaştem şi pe care ni le deşteaptă, ni le face cunoscute un poet. Se maî poate atuncî susţine că subiectivismul nu manifestă de cât personalitatea izolată a poetuluî?

Să lăum exemple.

Inchipueşte-ţî, scumpul meŭ cititor, că eştî singur în odaia ta. Afară e vreme rea. In sobă arde un foc liniştit şi dulce. Tu, melancolic şi singuratec, citeştî strofele acestea ale luî Eminescu:

Stolurî, stolurî, trec prin minte
Dulcî iluziî; amintirî
Ţiriesc încet ca greeriî
Printre negre, vechî zidirî;

Saŭ cad grele, mângăioase,
Şi se sfarmă 'n suflet trist,
Cum în picurî cade ceara
La picioarele luî Crist.

Nu este aşa că aceste versurî par'că ar fi ale tale, par'că le-aî simţit şi le-aî trăit în tine însuţî? Singurătatea tristă a poetuluî nu este şi singurătatea ta? Ilusiile şi simţirile care turbură muţenia şi pacea din sufletul poetuluî, ca nişte „greerî printre zidurî negre şi vechî“, nu sunt şi iluziile şi amintirile tele? Poetul ţi le-a trezit cu farmecul sugestiv al versurilor şi cu puterea luî de imaginaţiune şi sensibilitate.

Alt exemplu.

Vĕd par'că, subt tristeţea vagă a unuî asfinţit de Septembre, lângă clavir, pe al căruî pupitru stă deschis una din nocturnele luî Chopin, o femeie tênĕră, cu ochiî pe jumĕtate închişî, cu o mână lăsată a lene pe clapele albe, cugetând la iluziunea unuî amor în care se întrevede necunoscutul uneî fericirî. Şi atuncî, îî va trece prin suflet adorabilele versurî ale luî Edmond Haraucourt:

.... Hors l'amour rien n'est bon sur la terre,
Et depuis les soirs d'or jusqu'aux matins rosés
Les morts ne sont jaloux, dans leur paix solitaire,
Que du murmure de baisers.

Acum întreb, dacă aceste patru rîndurî nu este expresiunea simţimêntuluî tĕŭ intim în care ascundeaî voluptatea farmeculuî de-a iubi, de-a te şti iubită? Poetul a exprimat în propriul sĕŭ simţimênt simţimêntele uneî lumî întregî. Deosebirea e numaî că sensibilitatea poetuluî, emoţionându-se în mod maî febril, maî cald, maî profund, s'a revĕrsat într'o formă artistică, în vreme ce sensibilitatea noastră era maî adormită, maî neexpansivă şi incapabilă de a-şî găsi forma care s'o manifeste.

Subiectivismul poetuluî se poate înfăţişa une-orî printr'un aspect de obiectivism. In cazul acesta poetul îşî imaginează un personaj, atribuindu-î o parte saŭ tot temperamentul şi personalitatea sa. D. Ion Gherea a arĕtat, cu o rară pătrundere de psicholog, că în *Luceafĕrul*, Eminescu 'şî-a resfrânt idealismul sĕŭ senin, înalt şi de un misticism morbid. Marele Taine dovedeşte că în *Hamlet* se găseşte multe particularităţî din temperament luî Sakespeare. In *Rolla* nu este ceva din nervozitatea şi şcepticismul luî Alfred de Musset? *Olivier* nu este chiar delicatul, dulcele şi impresionabilul François Coppée.

Pe lângă toate acestea, maî este şi o speţă de subiectivism ordinar, ridicul, trivial şi plin de banalităţî, care este, în adevĕr, fondul curat al orî-căreî mediocrităţî. Dar în potriva acestuî subiectivism, publicul are o sentinelă: indiferenţa; iar critica un sarcazm: tăcerea.

Traian Demetrescu

Un basm pentru D-şoare

(Dupe *Alexis Bouvier*)

Pentru că arboriî se îmbracă în noŭ, pentru că grîul îngropat începe a'şî arĕta nasul luî verde, pentru că primăvara face tot-toc în toate inimele, tinerimea năvălesce la Primărie.

Eşarpele municipale sunt la ordinea zileî. Codul este maî desfăcut de cât unirile pe care le ajută a le face....

Primariî adjutoriî, subt-ajutoriî numaî mănâncă, nu maî dorm.... Este o boală... Toată lumea se căsătoreşte!

A se căsători este aşa de simplu!...

In cale-î o tênĕră fată întâlneşte un tênĕr frumos, ochiî vorbesc, mâinele se ating, părinţiî surîd... Şi aide la D. notar!... aide la D. Primar! aide la biserică... Şi lucrul este gata.

Se iubesc, saŭ se vor iubi şi pentru toată viaţa... Şi aŭ jurat!

Domnişoarelor..... D-voastră, care cu ochiî jumĕtate închişî, lăsaţî să alunece în bloudul D-voastră pĕr câte-va florî de portocal.... D voastră, pe care alba muselină vĕ învălueşte şi un voal virginal acoperă roşeaţa timidă a obrajilor... D-voastră, pe care eşarpa municipală vĕ aşteaptă.... care peste câte-va momente, veţî zice cuvêntul teribil şi încântător:

— Da!

D-voastră, Domnişoarelor cer să 'mî permiteţî a vĕ povesti un basm.

II

Incep.

S'aŭ cunoscut când amândouî eram copiî. Ea şi el.

La început inimicî şi rĕutăcioşî cum sunt unul către altul copiî care se iubesc.

In urmă timizî şi recî, pentru că simţeaŭ în eî un sentiment pe care voiaŭ a'l ascunde.

In fine 18 şi 20 anî, primă-vara... arboriî.... umbra... singurătatea.. mâinele se unesc, privirile se încrucişează şi conduşî de părinţî Ea şi El es de la D. Primar.

Cum se adoraŭ, aŭ voit a'şî face un cuib demn de eî.

O frumoasă odaie cu un pat mare capitonat, închis de perdele discrete de coloare albastră.

El zise:

— Vom părăsi odaia dar mobilele nicî-odată.

Ea adaogă.

Ne-a vĕzut unindu-ne, ne vor vedea murind.

Impreună nu este aşa?

— Oh da!...

Treî lunî amorul cântă în alcovul sfânt, în urmă boala veni la rîndul eî.

Fu el care căzu bolnav.

Treî lunî ea stătu zi şi noapte veghând, apĕrându'şî bărbatul eî iubit contra morţeî.

Dar cum moartea este oarbă, nu vĕzu nicî figura-î palidă, nicî ochiî muiaţî de lăcrămî, nicî trecutul, nicî viitorul.

Moartea când voeşte pe cine-va... îl ea.

Desperată... pierdută, negândindu-se la viitor, ea, nu maî voia a părăsi odaia în care el îşî dăduse ultima suflare.

In timp de câte-va sĕptămânî suvenirul eî credincios revine în toate nopţile în alcov.

In timp de câte-va lunî reveni doar de câte-va orî.

In fine într'o zi perdelele i se păru decolorate, albastru se decolorează foarte iute, — puse de le dete jos.

III

Trebuia să o distreze de aducerea aminte pe care nu o mai avea...

Familia întocmi ast-fel a o face să danseze cu un tîněr frumos și cu o poziție foarte bună...

Ea găsi pe tîněr foarte gentil... Rîse însă la ideia că familia vrea să o mărite. Era caraghios nu este așa? Ea îșî iubise prea mult bărbatul și...

Patru-spre-zece lunĭ după moartea luĭ, la brațul tîněruluĭ care avea o poziție foarte frumoasă. Ea rezise înaintea aceleașĭ eșarpe, aceluiașĭ primar:

— Da!

Era în adevěr un om foarte cum se cade tîněrul pe care îl luase în căsătorie... și era fericită.... foarte fericită.

Când deșteptându-se într'o noapte i se se păru că patul gemea.

Aprinse iute lumînarea.

Atuncĭ la lumina palidă a lumînăreĭ i se păru că patul este îmbrăcat în albastru.

Incepu a tremura... se plecă spre bărbatul eĭ pentru a 'l deștepta... dar, se retrase înspăimêntată cu ochiĭ rătăcițĭ...

Omul care era lângă dênsa, era el! El cel d'întâĭ. Aceluia căruia îĭ zisese:

— Ne-a vězut unindu-ne, ne vor vedea murind!

Voi să strige, însă nu putu.

I se părea că lumînarea se stinge, că perdelele de la alcov luaŭ o formă omenească că patul lua forma unuĭ coșciug care se închidea d'asupra eĭ....

Făcu o sfortare supraomenească și sărind din pat, strigă...

IV

Bărbatul se deșteptă speriat și întrebă de ce strigă.

— E acolo! rěspunse ea arătând patul....

— Aci! cine?

— El! El....

Bărbatul crezând unuĭ vis rěŭ și voind s'o facă a înceta îĭ zise:

— Unde este?

După ce-'ĭ arată, merse de se așeză în locul unde zicea că e visiunea.... în fine surâzând se îndreptă spre ea.

Insă ea se retrase înspăimântată, neputându-și ține respirația cu ochiĭ eșițĭ din orbite, cu brațele întinse și tremurânde murmură:

— Eartă-mě.... Eartă-mě....

Când bărbatul eĭ fu aproape de a o tinge ea făcu o săritură și căzu pe pat.

Sermanul om înspăimântat, ceru în ajutor!

Vin.... dar era prea târziŭ!

II

Domnișoarelor D-voastră care cu ochiĭ jumătate închișĭ lăsațĭ să alunece în blondul D-voastră păr câte-va florĭ de portocal.... D-voastră pe care alba muselină vě învěluește, și un voal virginal acoperea roșeața timidă a obrajilor......

Acesta nu e un basm este un fapt întâmplat.... o scriŭ astă seară, este opt ceasurĭ.... abia a condus'o la cimitir.

R. P. V.

DIN BUCOVINA

DĂRUIT?! RENUNȚAT?!

Austria se fălește că are o constituțiune și are legĭ juste de carĭ se bucură de o potrivă toate naționalitățile de sub scutul eĭ.

Bucovina este și ea o provincie a Austrieĭ și ar urma ca și ea să înoate în fericirile garantate de legile și de constituția austriacă.

Insă în Bucovina se întêmplă lucrurĭ, cărora numaĭ forma le lipsește pentru ca să se numească bașibuzuciĭ turceștĭ. Și lucrurile acestea se întêmplă față cu poporul baștinaș și relativ cel maĭ numeros al țăriĭ.

Din corespondențele mele cititoriĭ 'șĭ-aŭ putut forma o idee clară despre situațiunea maĭ mult de cât desperată a Românilor din Bucovina și despre sentimentele de carĭ guvernul austriac este însuflețit față de eĭ.

Eĭ sunt persecutațĭ pe toate căile, despoiațĭ de drepturile lor și desbrăcațĭ chiar de averea lor privată.

Insă guvernul austriac ar vrea în fața lumiĭ să treacă de guvern cinstit și corect și caută toate chipurile *a da formă de drept unor* manifeste, prădărĭ și răpirĭ. Este bine să se știe și 'mĭ-am propus a ilustra lucrul numaĭ prin două exemple:

1) La 1859 guvernul austriac îndeamnă pe episcopul Hachman să *facă Statuluĭ* o danie din fondul bisericesc în sumă de **UN MILION DE FIORINI (2,500,000 de leĭ).**

Insă episcopul Bucovineĭ este un simplu funcționar, numit de guvern, nu pentru a reprezenta interesele bisericeĭ, ci ale guvernuluĭ. Această danie este ca și când un epitrop ar pune pe un vechil al sěŭ ca să'ĭ facă danie o parte din averea minorilor.

Pentru un episcop ca Hackman, dacă el ar fi fost canonic, legile bisericeĭ ortodoxe snnt foarte clare; el trebuia pentru fapta luĭ să fi dat în judecată și caterisit.

2) Legile organice de la 1867 garantează la toate bisericile din imperiŭ constituirea conform cu drepturile lor particulare. Guvernul n'avea încotro. Trebuia să recunoască și drepturile bisericeĭ ortodoxe din Bucovina cu atât maĭ vîrtos că cele-l'alte bisericĭ ortodoxe din Austro-Ungaria, cea sêrbească și cea românească a Transilvanieĭ eraŭ de mult constituite pe baza drepturilor lor speciale.

Nota distinctivă a bisericeĭ ortodoxe, așa cum prescriŭ canoanele și practica apostolică, este o constituție democratică, care pentru toate interesele bisericeștĭ cere de rigoare *reprezentarea sinodală*, aleasă de poporul credincios, și care între principalele drepturĭ are *alegerea episcopilor* și *administrarea avereĭ bisericeștĭ*. Așa se practică în biserica sêrbească, precum și în cea română din Transilvania. Guvernul austriac n'avea de cât să așeze și biserica Bucovineĭ pe aceleașĭ baze.

Insă guvernul austriac aceasta n'o voește nicĭ în ruptul capuluĭ și n'o voește pentru că atuncĭ ar trebui să scape din mâinĭ bogatul fond bisericesc cu care el îșĭ joacă toate mendrile în contra poporuluĭ ortodox și în special în contra Românilor. El aleargă la cele maĭ condamnabile procedeurĭ.

Maĭ întâĭ prin mijloacele cele maĭ meschine el caută a produce sciziune națională în sînul bisericeĭ ortodoxe și prin aceasta a paraliza o acțiune hotărîtoare din partea credincioșilor ortodocșĭ. In același timp guvernul se preface că este gata a pune în practică legile de la 1867 relative la biserică, inscenând alegerea pe sprânceană a uneĭ reprezentațiĭ care să elaboreze un statut pentru constituirea bisericeĭ din Bucovina. Această adunare este silită prin mijloacele de carĭ dispune un guvern a renunța *dinainte la cele două maĭ marĭ drepturĭ ale bisericeĭ ortodoxe, alegerea episcopuluĭ și administrarea avereĭ bisericeștĭ*. Apoĭ îĭ lasă, în dulce fericire de sinodalitate, să legifereze un statut cu caĭ verzĭ pe pěrețĭ, sinod fără drepturĭ sinodale, pentru ca un deceniŭ să le prelungească dulcele vis și apoĭ să'ĭ deștepte cu realitatea.

Așa, dnpă ce ne spoliază, guvernul încă îșĭ bate joc de noĭ!

Dar tâlhăria rěmâne tâlhărie orĭ și ce formă i-aĭ da. Dacă o adunare, ticluită de guvern, numească-se ea orĭ și cum, a fost atât de imbecilă de a renunța la niște drepturĭ, carĭ nu sunt ale eĭ, de aicĭ nu urmează că poporul ortodox din Bucovina aŭ renunțat. Acestea sunt niște drepturĭ inperscriptibile carĭ nu pot peri de cât o dată cu poporul român din Bucovina.

Dacă guvernul austriac ține cu orĭ și ce preț a cerca, orĭ de poate să'l omoare, atuncĭ să urmeze pe calea începută!

Suceveanu.

Politeța la noĭ în țară

Ce este politeța? Ce întrebare! vor zice mulțĭ, — politeța o știe fie-care. Nu mě interesează — vor zice alțiĭ; poate se vor găsi și uniĭ ce vor zice: politeța e o prostie.

Cum poate să maĭ scrie cine-va asupra politeței, și maĭ cu deosebire asupra eĭ la noĭ în țară? O idee barocă ca acea a unuĭ francez, care cu vr'o cincĭ-zecĭ de anĭ în urmă, anunța că vrea să învețe lumea cum să mănânce. Credea el că părințiĭ noștri nu știaŭ a mânca z Nu știa el că se mânca la noĭ maĭ bine, în timpurile cele, când nu 'șĭ pusese francul stăpânire pe toate? Era el oare nebun — saŭ cunoștea el prea bine gradul de cultură de atuncĭ?

Nu maĭ trăim în acele timpurĭ, suntem într'o țară civilizată, și civilizațiunea aduce cu sine politeța. Neapěrat că și politeța propășește cu gradul de cultură maĭ veche al popoarelor.

Dacă voim să apreciem exact gradul de cultură al uneĭ persoane să luăm politeța drept měsură și ne vom înșela în rare cazurĭ. Politeța e într'un raport constant cu gradul de culiură individual.

Să facem însă câte-va deosebirĭ între felurile diverse de politeță și să distingem politeța omuluĭ cult și de lume și politeța bacșișuluĭ.

Am maĭ putea adăoga două sub împărțirĭ, anume: politeța de frică—și politeța politică saŭ de interes.—Cine nu cunoaște politeța cea deosebită, care precedează bacșișul, și care e prea trecătoare ca să ne ocupăm cu dânsa.

Să nu zicețĭ că politeța nu știe de frică. Imĭ aduc aminte cum mě aflam la un biuroŭ poștal, despre care știam deja că politeța nu se obicĭnuește acolo, și că un rest de parale nu se dă de cât aruncând monetele. Věd însă cu multă mirare că funcționarul are o politeță deosebită cu un Domn ce stetea înaintea mea la ferestruica oficiuluĭ. Un amic îmĭ dădu următoarea explicațiune: „e D-l X, Senator cu multă influință, și-ar putea să'l măture, dacă s'ar arěta obiceiurile."

Dacă ne maĭ gândim la întâlnirele diverse, în zilele de alegere, vom cunoaște și politeța politică. D-l X. om venerabil cu care nu aĭ schimbat nicĭ o dată un cuvênt, îțĭ vorbește în sala de alegere, de și nu îĭ eștĭ prezentat, pare că ar avea pentru D-ta o considerațiune particulară. Ițĭ cunoaște familia,—de mulțĭ anĭ îțĭ cunoaște părințiĭ, cu care a copilărit.

O sěptămână după alegerĭ întâlneștĭ pe D-l X. ales senator, saŭ președinte, te grăbeștĭ să îl salutĭ. Dar omul atât de politicos câte-va zile în urmă, nu te maĭ cunoaște,—abia îșĭ atinge marginea pălărieĭ, ca rěspuns la salutul politicos ce i-aĭ făcut.

Se venim și la politeța omuluĭ cult și de lume. Zic ast-fel fiind că am vězut oamenĭ culțĭ, care nu eraŭ politicoșĭ,—și oamenĭ de lume foaxte politicoșĭ — însă fără cultură intelectuală și sufletească.

Politeța e mănușa glacé cu care oameniĭ îșĭ daŭ mâna, — și care adesea împedică de a simți asprimia mâniĭ ce se ascunde sub ea.

De a avea tot-d'auna mănușĭ pe mână —vor zice mulțĭ—e foarte necomod. Așa este, dar dacă e vorba de comoditate, de ce nu am mânca la masă cu mâinele, de ce am maĭ face toaletă spre a eși pe stradă?

Așa dar vedem că politeța e o datorie mutuală, tot așa de indispensaailă ca buna cuviință, care a fost mama politețeĭ.— Cred că e maĭ bine să apucăm un lucru ghimpos cu mănușĭ de cât fără ele. Mulțĭ ghimpĭ nuĭ simțĭ, și ceĭ care strebat, nu maĭ aŭ tărie. Decĭ politeța nn e o armă defensivă bună. Putem para multe loviturĭ brutale cu această armă flexibilă.

E o observațiune ce am făcut adesea orĭ, ca politeța impune mojiciĭ, ca mărgelele sclipitoare de sticlă, sělbatecilor din Africa. Se privim această admirațiune ca un semn bun, — căcĭ cunt oamenĭ cărora politeța nu le impune. Nu pentru că eĭ însușĭ dispun de o politeță maĭ mare. Conexiunea următoare de ideĭ se formează în creierul lor: „D-l acela mě acostează cu politeță. Degeaba nu'e nimine politicos. Așa dar trebue să aibă nevoe de mine. Ea să-'ĭ arăt eu ce om mare sunt. Așa dar să fiu insolent.

Astfel de conclusiunĭ sunt grele de combătut cu politeța. Sunt și pe acest teren bolnavĭ incurabilĭ.

D. F.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

(Urmarea ședințeĭ Camereĭ de la 1 Iunie 1891)

Ședința se redeșchide la orele 3 și un sfert.

D. Al. Catargiu adresează ministruluĭ de rěsboiŭ o interpelare privitoare la bătaia in armată.

D. V. G. Morțun se asociază la această interpelare.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. Pěucescu continuă a se desvinovăți de acuzațiile ce i-a adus D. Palade asupra neaplicăriĭ legeĭ vânzăreĭ bunurilor.

SENATUL

Ședința de la 1 Iunie 1891

Ședința se deschide la orele 3 1/2 sub președinția D-luĭ C. Boerescu.

Pe banca ministerială: D. Exarcu.

Prezențĭ 85 D-nĭ senatorĭ.

Se îndeplinesc formalitățile obicĭnuite.

D. Șendrea citește proiectul de lege relativ la racordarea căilor ferate austro-române la Palanca, Ghimeșĭ și la râul Vaduluĭ-Turnu-Roșu.

Legea se pune la vot și se votează în unanimitate.

D. Danielescu citește proiectul de lege pentru aplicarea taxelor telegrafice internaționale hotărâte de congresul telegrafic din Paris în anul 1890.

Legea se pune la vot și se votează în unanimitate.

Ședința se ridică la orele 5.

PUBLICAȚIUNE

Noĭ, președintele comisiuneĭ interimare a urbeĭ Neamțu.

Avisăm pe onorabilul public care ar dori să facă băĭ cu apele minerale saline de **OGLINZI**, că apa necesară se dă gratis pentru suferinziĭ ce vor face cură în oraș numaĭ pe basa unuĭ cetificat al D-luĭ medic al orașuluĭ saŭ al spitaluluĭ local;

Că aceste ape dupe analiza chimică ce li s'a făcut, aparțin claseĭ apelor minerale clorurate, sodice și bromurate și se aseamănă cu apele de la Reihenhal, Ischl, Gmunden, Hall, etc.

Că afară de otelurĭ, în care se poate găsi confortul necesar, am luat disposițiunĭ ca și D-niĭ cetățenĭ carĭ aŭ locuințe private de pus la disposițiunea onor. public, să declare la Comună, unde D-niĭ visitatorĭ pot lua informațiunĭ și de unde li se oferă concursul autorităților, spre a li se procura asemenea camere de locuințe.

Președinte, A. Popovicĭ.

Secretar, *C. Drăghicĭ.*

No. 1580. 1891, Maiŭ 25.

FOIȚA ZIARULUI „ADEVĚRUL"

(148)

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

PARTEA III

III

Intâlnirile

— Nu știu, zise ea foarte repede. Am o ură veche contra D-tale. N'o ascund. Lasămă să mâ gândesc.

— Mult timp?

— Câte-va zile.

— De... dar primesc.

Ea nu respunse.

Incepură a vorbi de alte lucrurĭ.

Contele era sigur că va ceda în adevěr.

Ea părea slăbită. Această perspectivă îl scoase din slăbiciunea în care cuzuse de la maortea Roseleĭ și de la scena sa cu Contesa.

Dar a doua zi, pe la 7 jum. oare când feceorul veni să-l deștepte pentru trenul Tuluzeĭ și când întrebă noutățĭ de vesinele sale, servitorial îl privi cu mirare.

— Cum, D. Comte nu era prevenit?

— De ce?

— Că aceste dame aveaŭ să plece azĭ dimineață?

— Cu noĭ?

— Nu! Aceste dame au trebuit să ia expresul Bayonneĭ.

— Și unde să se ducă.

— Nu o pot spune D-luĭ Comte.

— N'aŭ lăsat ele nemica?

— Nu știu...

— Nicĭ un cuvênt.

— Mă duc să věd...

Feciorul scoborî și veni îndată.

Aceste dame aŭ zis că D-nu să le întâlnească la Cauterets.

Contele îșĭ mușcă musteața de ciudă, dar după zece minute zise:

— Fie decĭ zise el și la Cauterets.

IV

In munțĭ

In aceiașĭ zi când Cezarina și protejata sa înșelaŭ pe comtele de Vaunoise și luaŭ în adevěr un tren pentru Bayona, un negru mare, razemat pe balconul uneĭ ferestĭ din otelul Parculuĭ Saint-Sauveur, pe la unu, privea doĭ cavalerĭ care eșaŭ din otel și părăseaŭ drumul cel mare că să ea un drum îngust la marginea orașuluĭ.

Iĭ urmări din ochĭ până ce au dispărut după cele din urmă case.

Saint-Sauveur este o stație de băĭ cum se găsesc la fie-care pas în Pirineĭ.

Se compune dintr'o stradă unica înclinată și din câte-va otelurĭ pentru băiașĭ, foarte mulțĭ în sezon.

De ordinar nu se merg la Saint-Sauveur pentru plăcere și se ocupă puțin de vecinĭ.

Ceĭ care fac bae sînt absorbițĭ de durerĭ, reumatisme saŭ nevralgiĭ, de care speră să scape confiiindu-se zeuluĭ apelor.

Nu maĭ credința scapă.

Baiașiĭ fantaziștĭ care se duc sa se caute în Pirineĭ de bolĭ care nu le aŭ, prefera negreșit Cauterets saŭ Luchon.

Acolo totul se găsește, casinurĭ, jocurĭ, balurĭ, muzicĭ, galanterie.

Și ce aspecte superbe! ce splendide panorame ce imens haos unde munțiĭ înalțĭ acoperițĭ cu zăpade eterne pare-că bravează ceriul cu vîrfurile lor.

De unde ese aceste torente care se respândesc prin văile strîmte, curg în cascadă și spală picioarele pădurilor sumbre și oprite de munțĭ?

Din toate părțile o floră de o bogație necrezută, aruncă peste acestĭ munțĭ și cea maĭ bogată haină de verdeață și de florĭ ce s'aŭ putut visa.

Acești sînt favorizațĭ de soartă care pot contempla aceste orizonturĭ fără rivalĭ cu nepăsarea bogatuluĭ care arnucă fără a socoti aurul otelierilor rapacĭ, călăuzilor acăror mâinĭ sînt largĭ deschise, chiriașilor de caĭ, de măgarĭ, de catârĭ, fără a maĭ ține seamă de alte miĭ de devoranțĭ care se abat asupra voiajorulnĭ ca și vulturĭ la o pradă.

Cavalerul, căcĭ din ceĭ doĭ oamenĭ pe care negrul îĭ observa unul era evident un ghid, cavalerul care eșea din otelul Parculuĭ la Saint-Sauveur, nu aparținea categorieĭ de podagroșĭ, slăbănogĭ saŭ reumaticĭ care formează clientela principală a țereĭ.

Părea că este foarte sănătos.

Imposibil de a vedea un voiajior maĭ viguros și maĭ bine stabilit.

Era îmbrăcat într'un costnm „sans-gêne" cu care se acomodează în escursiunile munților și capul sěŭ îl asěmăna maĭ de grabă cu un locuitor din Washington.

Avea o pălărie mare de pae brun, niște haine de o pânză fină și botine de călărie.

Toate eraŭ largĭ, flotante ca să nu împedice mișcările și a lăsa toată libertatea în caz de nevoe.

El era foarte frumos sprinten și tare

Se citea pe fața sa o sumbră și violentă hotărîre.

Privindu-l de aproape îțĭ făcea impresia unuĭ duelist care are să-șĭ risca viața saŭ pare-că era un general care medita planul uneĭ bătăĭ și trebue să dea întâiul tun.

Tovarășul sěŭ era mic, gros, nervos, brun ca un arab, cu părul și cu barba neagră.

Era din Saint-Sauveur și-ĭ servea de giud-vara.

Earna trebua să fie un feliŭ de contrabandier.

E o industrie foarte respândită în acea regiune.

Nu eraŭ de un sfert de ceas în piață când stăpînul — care nu era de cât Georges Dambert — îĭ zise:

— Așa dar îmĭ spuĭ că pot avea încredere în omul ăsta?

— Iĭ probitatea în picioare.

— Care-ĭ meșteșugul luĭ?

— Cioban.

— Poate trăi?

— Eĭ, maĭ are câte-va micĭ resurse.

— Care?

Guidul surîse în barba sa.

— El cunoaște maĭ bine de cât orĭ-cine trecerile munților, maĭ cu seamă cele din partea aceasta.

Intinse mâna spre sud.

Acolo era frontiera Ispanieĭ.

— Ințeleg, zise străinul.

Amândoĭ caiĭ eraŭ slabĭ, păcătoșĭ, semănând maĭ de grabă cu niște asinĭ, nu puteaŭ merge în front.

Mergeaŭ pe o cărare strâmtă, anevoioasă lângă un lac, încunjurând un munte care era cu baza într'un curent.

(Va urma)

SOCIETATEA ROMÂNĂ
PENTRU
INDUSTRIA SI COMERCIUL DE PETROLIŬ

Capital Social : Lei 4.000.000 deplin vĕrsaţi

Aducem la cunoştinţa generală că **Fabrica noastră de Petrol** şi **Derivate** din Bucureştĭ a început a fabrica

Uleiurĭ Minerale de Maşinĭ

în cualitate superioară tuturor uleiurilor ce se vinde astă-zĭ în ţară.

Preţurile noastre sunt:

Cualifatea I, Lei 50 suta de kilograme
„ II, „ 35 „ „ „
Ulei pentru cilindre „ 60 „ „ „

inclusiv butoaiele, **franco la orĭ-ce gară din ţară.**

A se adresa către:

Direcţiunea Centrală a **Societăţeĭ Române pentru Industria şi Comerciul de Petrol,**
9, BUCUREŞTI, STRADA DOAMNEI, 9.

CEVA INTERESANT

Mi s'a recomandat o D-nă din *Strada Silivestru, Nr. 1,* care este în posiţiune a ghici orĭ-căruĭ om prin **planete, zodie şi diferite cărţi** *intenţiunile şi gândirile omuluĭ* şi a da consiliile cele maĭ bune în orĭ-ce daraverĭ băneştĭ, comerciale şi judiciare, interese de familie şi ale căsătorieĭ în care eŭ m'am convins de adevĕr şi drept meritu D-neieĭ o recomand şi garantez cel maĭ strălucit succes acelor carĭ se vor conforma consilielor D-sale.

Emanuel Girard.

Un Absolvent cu diplomă al Şcóleĭ de comerţ din Bucureştĭ, cunoscĕnd limbele Română, Franceză şi Germană, doreşte a găsi o ocupaţiune pentru douĕ saŭ treĭ ore pe zi. — A se adresa la redacţie

---

AVIS **D. George Chivu,** fost meditator la liceul «St. Gheorghe» şi la liceul «Alexandri», doreşte a da lecţiunĭ în familie de clasele primare şi secundare. Se angajează de acum şi pentru vacanţie de a prepara elevĭ corigenţĭ şi pe ceĭ ce vor să dea examenul la Septembrie. — A se adresa în scris în Strada Biserica-Eneĭ, Nr. 5, loco.

Medalia de Aur Viena 1888
MEDALIA DE ARGINT
Bucureştĭ 1890
Autorizată de consiliul de igienă şi salubritate.

DENTALINA
esenţă pentru gură

Pulbere Vegetală pentru Dinţi
ALE
Doctoruluĭ **S. KONYA,** *Chimist.*

Ambele preparate cu accid salycilic pur, sunt remediĭ radicale pentru durere de dinţi, boalele gureĭ şi ale gingiilor. Ele conservă dinţiĭ şi daŭ gureĭ un miros plăcut. — Preţul: 1 flacon, dentalină 3 francĭ; 1 cutie cu prafurĭ 2 fr. Deposite la Bucureştĭ: *F. W. Zürner, I. Ovessa, Bruss şi Stella.*

DINŢI DINŢI

H. GOLDSTEIN
Atelier de Dinţĭ Americanĭ
87, STRADA LIPSCANI, 87
Vis-à-vis de farm. d-luĭ Roşu, lîngă grădina Sf. Gheorghe

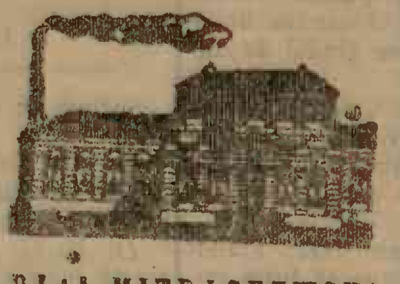
Dinţiĭ parţial şi denturile complecte se înlocuesc cu ceĭ maĭ finĭ dinţĭ Americanĭ, lucraţĭ în Aur, Cautchuc, şi Celuloid, făcênd acelaşĭ serviciŭ şi avênd aceiaşĭ culoare ca şi ceĭ naturalĭ.

Dinţiĭ se curăţă cu multă uşurinţă dându-le culoarea lor naturală.

Dinţiĭ se plumbează cu cele maĭ solide plombagiurĭ cu garanţie de a nu se maĭ strica şi fără cea maĭ mică durere.

Se primesc orĭ-ce reparaturĭ de această specialitate

— Preţurĭ moderate. —

BAIA MITRASEZWSKI
4, Strada Poliţieĭ, 4.

Stabilimentul de băĭ este deschis în toate zilele de la 6 dimineaţa până la 7 seara.

Pentru dame băile de vapor sunt deschise în toate Marţile şi Vinerile de la 6 dimineaţa până la prânz.

Băile calde sunt în toate zilele la dispoziţia onoratuluĭ public.

Pentru D-niĭ Militarĭ

Magazinul cu Efecte Militare
I. ROSENFELD

furnisorul Marineĭ din Galaţĭ s'a mutat în Bucurescĭ 95 Calea Victorieĭ (Cişmeaua Roşie) asortat cu tot felul de decoraţiunĭ medaliĭ şi panglicĭ.

K După scurtă întrebuinţare devine indispensabil ca **PASTĂ de DINŢI.**

Frumuseţea Dinţilor { **Noua Crême-Glycerin americană** pentru *Dinţĭ* aprobată de consiliul sanitar.

KALODONT

de la fabrica **F. A. SARG's Sohn & C-nie O. Viena**
Furnisorĭ aĭ Curţeĭ I. R.

Se găseşte în Bucureştĭ la toate *Drogueriile, Farmaciile* şi *Magasinurĭ cu Parfumerie*, în Provincie la D-niĭ *R. & Samitca*, la Brăila, D-niĭ *Anton Drummer* şi *I. R. Petalis*, farmaciştĭ la Brăila, la D-niĭ *S. Lebel* Droguerie la Ploeştĭ, la D-nu *Friedrjeh Paul*, armacist la Giurgiu, la D-nu *Oravetz*, farmacist la Focşanĭ.

Representant şi Depositar pentru România D-nu,
VICTOR KUBESCH, Strada Academieĭ, Nr. 1 Bucureştĭ.

Cereţĭ numaĭ **„Kalodont luĭ Sarg"** *şi feriţĭ-vĕ de contrafacerĭ.*

Preţurĭ reduse — Preţurĭ fixe

CURELE de Transmisiune
Prima calitate englezească

FURTUNI de CAUCIUC
toate articole pentru maşine: Asbest. Manometri

STICLE pentru nivel, robinete şi Ventile de abur, Bumbac pentru şters.

POMPE PENTRU VIN
cu preţurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ

Otto Harnisch **41, Strada Academieĭ, 41** vis-à-vis de Ministeriul de Interne

---

AU BON MARCHÉ
Fondat 1866
24, STRADA LIPSCANI, 24

NOUTĂŢI, CONFECŢIUNI, MODE

A sosit un transport foarte mare
de Rochiţe şi Confecţiunĭ
PENTRU BAEŢI ŞI FETE

JEAN ROTTEN.

CAPSULE
OLEO-BALSAMICE-SANTALINE
ALESSANDRIU

REMEDIU SIGUR CONTRA MALADIILOR SECRETE (SCURSÓRE SCULAMENT) LA BARBATI, FIE IN STARE PROSPATA SAU ORI CAT DE INVECHITA SE VINDECA PRIN INTREBUINTAREA UNEI CUTII CE CONTINE 100 CAPSULE COMBINATE ASTFEL PENTRU UN TRATAMENT DE VINDECARE COMPLECTA. MODUL INTREBUINŢAREI SI DIETA PRESCRISA A SE VEDEA IN INSTRUCŢIA CE INSOŢESTE FIE CARE CUTIE.

DE VENDARE: LA FARMACIA ALESSANDRIU (CIŞMEAUA ROŞIE).
BUCURESCI
SI LA PRINCIPALELE FARMACII DIN ŢARA.
UNDE NU SE GASESC SE TRIMITE CONTRA MANDAT POSTAL IN ORI CE LOCALITATE.

A OBSERVA SA NU VI SE DEBITEZE ALTE CAPSULE SUB ACEST NUME DE CAT CELE DE ALESSANDRIU DESPRE A CARUIA EFICACITATE SE GARANTEAZA.

PREŢUL UNEI CUTII 6 LEI.

CAPILOFILUL

Părul este una din podoabele de căpetenie ale omuluĭ şi în special ale femeieĭ; mulţĭ, foarte mulţĭ sufer moraliceşte de degenerarea acesteĭ podoabe.

In urma unor experienţe îndelungate cu acest preparat, am reuşit a împedica căderea luĭ în scurt timp, provoçând şi creşterea, aşa dar **„Capilofilul"** este adevĕratul prietin al acesteĭ podoabe; numire cu drept câştigată, în urma rezultatelor neasemănate ce a dat în Bucureştĭ la persoane cunoscute de toţĭ, cât şi în multe alte părţĭ din ţară.

„Capilofilul" este ultima isbândă pe tărâmul higieneĭ, Cosmetic el redă viaţă şi putere rădăcineĭ păruluĭ, îĭ procură crescerea şi împedică căderea, însuşeşte decĭ calităţĭ ce până acum n'aŭ fost de cât, dorinţe nerealisabile.

Intrebuinţat în toate zilele ca articol (obiect) de toiletă, el va resplăti cu prisos prin efectele ce produce puţina osteneală ce cine-va îĭ dă în aplicarea luĭ.

„Capilofilul" nu conţine ca cele maĭ multe articole de asemenea natură, **nimic vătămător,** după cum dovedeşte certificatul dat de D. **Dr. Bernard,** şeful laboratoruluĭ analitic central.

Feriţi-vĕ de contrafacerĭ care se vor urmări conform legeĭ, şi observaţĭ ca fie-care flacon se poarte marca înregistrată şi semnătura mea.

După cerere sunt gata a face deposite în provinciĭ şi străinătate, încredinţând vênzarea numaĭ la persoane de încredere,

— Preţul unuĭ Flacon 2 Leĭ 50 Banĭ —

P. M. MARCOVICI, Farmacist
Bucureştĭ. — 253, Calea Moşilor, 253. — Bucureştĭ.

Fumătorilor de Cigarete!

Atragem atenţiune, că cumpĕrând hârtia pentru cigarete: **„Les cent marques"** [Suvenirile expoziţiuneĭ din 1889] pe lângă avantajul a fuma o hârtie **absolut fără clor şi cleiŭ, substanţe vătămĕtóre sănĕtăţiĭ,** maĭ aŭ ocaziune ca deslipind cuverturile cărticelelor, a 'şĭ aranja o **colecţiune de 100 diferite gravurĭ** frumoase carĭ fiecare din ele, reprezint un alt **monument** principal, **a diferitelor ţĕrĭ,** carĭ aŭ **paticipat la marea Expoziţiune universală a Franţeĭ în 1889.**

— A se feri de contra-facerĭ! —

Fie-care foiţă pórtă ca marcă *«Papier de France»* şi pe fie-care cuvertură: **Henri Brieu. — Paris**

Agent pentru România: **A. Feldmann** 3, Strada Decebal, 3, Bucureştĭ.

AVIS **o damă tênĕră,** germană, care cunoaşte bine limba germană şi română, precum şi cusătura, doreşte a intra ca menageră, saŭ la copiĭ maĭ marĭ, în oraş saŭ chiar la ţară. Doritoriĭ să se adreseze la Doamna **A. Z., Strada Belizarie, Nr. 16.**

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU
BUCUREŞTI
111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE
REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIŞE, PUBLICAŢIUNI, BROŞURI, INVITAŢIUNI, CĂRŢI DE VIZITĂ
ŞI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA
SE EFECTUEAZA PROMPT ŞI CU PREŢURI FOARTE MODERATE

C. Castrişeanu
BIJUTIER MEDALIAT
— (Perfecţionat 7 anĭ la Paris) —

Primesc în atelierul meŭ situat în Bucureştĭ, Str. Justiţieĭ, Nr. 18, (aproape de Biserica Antim), orĭ-ce comande de **Bijuterie, Joaillerie** şi **Argintărie fină,** executându-le prompt şi după modelurile culese din ultima Expoziţiune Universală din Paris, ce am avut preferinţa de a o vizita ca expert din partea Onor. Comitetuluĭ Român.

Asemenea mĕ recomand şi Sf. Prelaţĭ, specialist în:

Engolpioane şi Crucĭ de artă; ornate cu pietre preţioase saŭ imitaţie.

Onor. clienţĭ ce n'aŭ timp de a mĕ vizita, se pot adresa prin corespondenţă; presentându-mĕ imediat la domiciliul indicat.

NB. Spre confienţa objectelor de valoare, cât şi a lucrărilor mele Artistice, posed numeroase certificate de mulţumire.

cu stimă
C. Castrişeanu.

NOUTATI PENTRU PIANO
A 50 BANI FRANCO

1 Ochi albĭ Margareta Hora	9 Hai Cristei Hora
2 » Hora ţărănească	10 Hora Lunceĭ
3 » Ovreicuţa Hora	11 Hora Floreasca
4 » Nebuna »	12 Zuralia Hora
5 » De te ar prinde...	13 Cala uşa cortuluĭ
6 » Hora Ochi albĭ	14 Aurora Hora
7 » » Nopţiĭ	15 Ocheşica «
8 » Sărba Oltenéscă	16 Hora Frunza
1 Paulman Hora Regineĭ	2 Sărba păpuşilor

N. Mischonzniky, Bucureşti, Lipscani, 81.

D-na Ana renumita cărturăreasă, care ghiceşte trecutul, prezentul şi viitorul, s'a mutat în strada Nisiparĭ 17.

IMPORTANT
PENTRU DAME

Prima fabrică română de

CORSETE

Fost situată în Strada Smârdan, 24
S'A MUTAT IN
Str. Colţeĭ, 32

fosta Şcoală profesională de fete. Confecţionează corsete după fasoanele cele maĭ elegante.

Publicaţiune de vênzare

Se face cunoscut Onorabililor amatorĭ că casa cu douĕ etaje construită acum doĭ anĭ pe Strada Tauruluĭ Nr. 2, colţ Mahalaua Lucacĭ, avênd 8 camere marĭ cu douĕ antreurĭ separate şi curţile separate, cu toate dependinţele lor, avênd fie-care pivniţele lor, osebit de casă maĭ posed zece metri de loc continuare la case pe Strada Tauruluĭ 2, iar pe Strada Vintilă cu care face colţ 28 metri şi 25 c. m. — Doritoriĭ se vor adresa la **D. Major Popescu, Strada Zefiruluĭ Nr. 26, mahalaua Hagiu.**

ALB. SPIC. — SUCCESOR

F. NOVAK

Mare Depoŭ DE PIANE
singurul reprezintant al fabricelor
Steinway New-York
Schiedmayer Bechstein, Schiedmayer Fiu E. Kaps etc.
(Alături cu Hotelul Imperial)

NB. F. Novak previne Onor. Public că primeşte plata pentru Piane şi în rate lunare.